

‘Wie zie jij?’ Moment – Aflevering 5

Simone Schoemaker

‘Als ik niet werk hebben mijn kinderen geen eten’

Ik liet de uitspraak even op mij inwerken. Hoe moet het zijn als er geen eten is omdat jij niet kan werken? Wat gebeurt er met je als je weet dat je kinderen honger hebben en je daar niets aan kan doen? Ik wilde een antwoord geven maar de woorden kwamen niet. Wat had ik eigenlijk te melden? Wat wist ik er van hoe het is om zo te moeten leven?

Het was koud buiten en de wind waaide stevig over de grachten toen ik dit zinnetje hoorde. Ik stond net buiten ons kantoor in Amsterdam en was in gesprek met Eva die langs was gekomen om een maaltijdpakket op te halen. Eva werkt al vijftien jaar in de prostitutie, maar door de corona crisis is haar raam op de Wallen dicht en mag ze niet werken. Het leven was voor corona ook al moeilijk, rondkomen lukte net en sparen was geen optie. Maar, door haar werk, kon ze in ieder geval wat geld sturen naar haar familie in Latijns Amerika. Maar nu is haar geld op en komt ze een maaltijdpakket halen om te kunnen overleven. Geld om naar huis te sturen is er niet.

We keken elkaar aan. We zagen elkaar. Terwijl ze haar pakket kreeg zag ik de pijn en wanhoop in haar ogen. Daar, op een waaierige gracht, zag ik een vrouw die er helemaal doorheen zat en niet meer wist wat ze moest doen.

Het was de eerste keer dat ze bij ons kantoor kwam. De eerste keer dat ze om hulp vroeg. Ze was ons wel eens tegen gekomen op straat maar wist verder niets van onze hulp. Ik vertelde haar dat we hard bezig zijn om ander werk te zoeken voor vrouwen zoals zij. Daar wilde ze wel iets meer over weten en ze vertrok met de juiste gegevens in haar zak. Ik keek haar na toen ze afscheid had genomen, nog steeds zoekend naar de juiste woorden. Ze liep steviger rechtop toen ze vertrok of leek dat nou maar zo?

Wie zie jij?